

er virkelig noget Forunderligt i at tænke sig, at vi skulde give et Lønningsstillæg til en Mængde Funktionærer, med Hensyn til hvis Lønninger Regjeringen alt har forelagt Lovforslag. Nu er det blevet sagt, at der er gaaet lang Tid hen, inden de bleve færdige, og at det er derfor, dette Lovforslag er kommet frem; men det forekommer mig paa den anden Side, at vi dog ikke ere komne saa langt frem endnu, at vi kunne se, at der ikke kan komme noget Resultat ud med Hensyn til de andre Stater, end hvad vi nu ere færdige med fra Folkethingets Side. Det er min Mening, at, dersom det skulde vise sig, at der blev nogenlunde Tid — der er jo endnu Nogle, for hvem der slet ikke er forelagt Lønningslovsforslag, det er bestjendt nok —, og at der skulde komme endnu flere Resultater frem, vilde vi jo faae at se, hvor store de Udgifter ere, som Staten paadrager sig ved at gaa ind paa det forelagte Lovforslag, og dersom det saa skulde vise sig, at Summen ikke var nogen særdeles stor, er jeg for mit Vedkommende i saa Henseende noget tilinds tilsidst at gaa med til at stemme for et Lønningsstillæg idetmindste til Nogle af dem, for hvem der ikke udkommer en særlig Lønningslov; men jeg har ikke kunnet tage nogen Bestemmelse derom, saalænge Sagen er saa svævende, som Tilfældet for Diebliffet er. Der er jo, som sagt, efter min Mening en Selvomdigsjelse i at gaa til denne Lovs Vedtagelse, saalænge man ikke veed, hvad der kommer ud af de andre Lønningslovsforslag. Der er en Betragtning til, som gjør sig gjældende for mig, og hvorfor jeg ikke har ønsket strax at træde sammen med nogle af de andre Mindretal, som foresindes, og den er, at jeg ogsaa ønskede at se Resultatet af denne lange Samling. Dersom det i det Hele taget, naar vi ere færdige, viser sig, at der kommer endel Lov ud, som ere til Nytte saa at sige for alle Samfundslag eller idetmindste for flere, saa kan det være en Grund for mig til ogsaa at lade disse Embedsmænd, for hvem der ikke udkommer nogen Lønningslov, nyde et Gode; men dersom Resultatet skulde blive, at vi blot faae vedtaget nogle yderligere Udgifter til Hær og Forsvarsvæsen i det Hele taget — vi have jo allerede faaet en rigelig Lov for Søværnet, adskillige Pensionslove og nogle enkelte Lønningslove — saa veed jeg ikke, om jeg kan bekvemme mig til at være med til en Lov som den nærværende. Jeg vil i ethvert Fald vente, og det forekommer mig, at Thinget i det Hele taget gjorde vel i at vente med denne Lov lige til Slutningen, idet vi da havde en bedre Oversigt over alle de Forhold, der komme med i Betragtning, naar man skal tage Beslutning om nærværende Lovforslag. Om vi nu ere ved Slutningen af Sessionen, veed jeg ikke; det kunne vi maaske snart faae at vide; men jeg er overbevist om, at Regjeringen ønsker vist ikke at sende

Rigsdagen hjem, før dette Lovforslags Stjæbne er afgjort. Altsaa, vi risikere ikke Noget ved at vente lidt endnu, inden vi vedtage dette Lovforslag. Det er derfor, jeg ikke har kunnet slutte mig til noget af de 4 andre Mindretal. Hvor uklar Stillingen er, ses allerbedst af, at der er 4 Mindretal (En Stemme: 5!). Jeg skal nok huske mig selv. Der er altsaa, som man ser, 4 Mindretal, og naar man læser deres Betænkning rigtig, vil man se, at de ere af den Mening, at det rigtige Diebliff er endnu ikke tilstede, eller at man ikke i dette Diebliff har Oversigten over Forholdene i det Hele, men af forskellige Grunde stille de sig forskellige. Det synes mig derfor nok, at der kunde være nogen Rimelighed for, da jeg ikke er knyttet sammen med noget af disse Partier, at jeg kan lade være at blande mig ind i det, indtil jeg er nødt til det, og det er det, jeg har gjort ved at sige, at jeg forbeholder mig min Stilling. Jeg var nærmest ved at kunne tiltræde det fjerde Mindretals (Bønløffes) Stilling, men da jeg ikke kunde faae en lille Bestemmelse sat til, nemlig „at det for Tiden var urigtigt ved særlig Lov“ kunde jeg ikke tiltræde det. Jeg skal iøvrigt ikke give noget Raad her. Jeg hørte en tidligere Taler give nogle bestemte Raad for, hvorledes man skulde stemme, men det vil jeg overlade til Enhver især og kun sige, at efter min Opfattelse vilde det være klogt ikke at vedtage denne Lov før lige ved Slutningen af Sessionen; thi der kunde man med større Oversigt slutte sig til en af Siderne. Derfor vil jeg forbeholde mig min Stilling. Mulig kan jeg komme til at stemme for Forslag om Lønningsstillæget, mulig ikke. At gaa til at stemme for, at alle Embedsmænd skulle have Lønningsstillæg, gjør jeg ikke.

Ordføreren (Berg): Jeg skal følge en Pligt, jeg har, til at kvittere for de velvillige Taler for Ordføreren i denne Sag, som de ærede Medlemmer for Leire (Holstein-Ledreborg) og Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauber) have givet Udtryk. Jeg skal lige overfor det førstnævnte ærede Medlem, nemlig det ærede Medlem for Leire, kun bemærke, at, naar han graver Udtaleser op i Rigsdagstidenden fra tidligere Tid angaaende saadanne Forhold, saa maa han med Hensyn til mig vide, at da talte jeg ogsaa paa hans Vegne. Det antager jeg imidlertid ikke, at jeg saa let kommer til at gjøre mere. Det ærede Medlem vil saa indelig nødig høre Tale om den Vending, den mandhastige Opposition, som vi nu have her i Thinget, gjorde, i 1877-78. Jeg taler ikke derom for at være ubehagelig mod det ærede Medlem, men jeg nævner det stundom for at lægge lidt Vaand paa den Tapperhed, han nu viser, da han nu staar i Spidsen for en Fjerdedel af Thinget, en Tapperhed, som han skulde have vist, da han stod i Spidsen for ³/₄ af